

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie M. S.

skazanego z art. z art. 156 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 stycznia 2023 r.

wniosku obrońcy z urzędu

o zasądzenie wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną skazanemu z urzędu

na podstawie § 17 ust. 3 pkt 2 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. Dz.U.2019.18 j.t.)

p o s t a n o w i ł:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. D., Kancelaria Adwokacka w K., kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23% VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu w postaci sporządzenia i wniesienia kasacji.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 grudnia 2022 r. Sąd Najwyższy oddalił kasację obrońcy skazanego M. S., jako oczywiście bezzasadną, zwalniając przy tym skazanego z kosztów sądowych postępowania kasacyjnego. W związku z tym, że adw. P. D., ustanowiony w niniejszej sprawie obrońcą skazanego z urzędu (k. 1328, t. VII), nie złożył w kasacji wniosku o zasądzenie kosztów obrony z urzędu,

Sąd Najwyższy nie przyznał obrońcy wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji w sprawie.

We wniosku z dnia 4 stycznia 2023 r. (data wpływu) obrońca zwrócił się o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu skazanemu M. S. w kwocie 1476 zł, podając za podstawę § 11 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie i § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Wnioskodawca powołał się przy tym na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 2020 r., sygn. akt SK 66/19 i oświadczył, że wynagrodzenie z tytułu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu nie zostało nawet w części zapłacone.

Uznając wniosek za zasadny w części, Sąd Najwyższy na podstawie § 17 ust. 3 pkt 2 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. Dz.U.2019.18 j.t.) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P.D. kwotę 738 zł, w tym 23% VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu w postaci sporządzenia i wniesienia kasacji.

Sąd Najwyższy nie dostrzegł podstaw do zastosowania w niniejszej sprawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, które reguluje wynagrodzenie adwokatów z wyboru. W wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 2020 r., sygn. akt SK 66/19, stwierdzono wprawdzie niezgodność z określonymi przepisami Konstytucji § 4 ust. 1 uprzednio obowiązującego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1801), na gruncie spraw cywilnych. Wprawdzie wyrażone w tym wyroku zapatrywanie, że ww. rozporządzenie niezasadnie zróżnicowało stawki adwokatów z wyboru i z urzędu, pozostaje również na gruncie aktualnie obowiązującego stanu prawnego niepozbawione racji, to jednak jest niewystarczające do wyciągnięcia wniosku o obowiązku zastosowania do

działającego w postępowaniu karnym obrońcy z urzędu przepisów dotyczących obrońców z wyboru w zakresie wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.